

**SVET ZA INVALIDE PRI
MESTNI OBČINI SLOVENJ GRADEC**

Z A P I S N I K

iz okrogle mize, ki je potekala v četrtek, 02.12.2010 ob 15.00 uri, v dvorani Društva upokojencev Slovenj Gradec, Šolska ulica 10a, Slovenj Gradec.

Okrogla miza je bila odprtega tipa, še posebej pa so bili nanjo vabljeni predstavniki vseh delujočih invalidskih organizacij na področju Mestne občine Slovenj Gradec, kakor tudi predstavniki ostalih akterjev družbenega življenja na področju občine (Priloga 1: seznam vabljenih).

Okrogle mize se je udeležilo 15 posameznic in posameznikov iz različnih invalidskih in drugih organizacij (Priloga 2: seznam udeležencev okrogle mize).

Stanislava Tamše, predsednica Sveta za invalide pri Mestni občini Slovenj Gradec je skupaj z županom Mestne občine Slovenj Gradec sklicala to okroglo mizo in jo tudi vodila. Najprej je pozdravila vse prisotne na okrogli mizi in se jim zahvalila za udeležbo. Predstavila je tematiko okrogle mize, ki se je nanašala na:

1. pripravo novega Akcijskega načrta za neodvisno življenje invalidov v Mestni občini Slovenj Gradec za obdobje 2012 – 2016 ter
2. možnosti razvoja invalidskega turizma v Mestni občini Slovenj Gradec.

Pri pregledu realizacije Akcijskega načrta za neodvisno življenje invalidov v Mestni občini Slovenj Gradec za obdobje 2007 – 2010 je z veseljem ugotovila, da je bila večina le-teh uspešno realiziranih, seveda pa obstaja še nekaj črnih lukenj, na katere v občini sicer nismo preveč ponosni, jih bomo pa zato poskušali dokončati v prehodnem obdobju 2011:

1. Gradiva v zvezi z odločanjem na lokalni ravni prilagoditi slepim oziroma slabovidnim tako, da bodo lahko napisana v Braillovi pisavi. V zvezi s tem bi bilo potrebno ustrezno usposobiti videčega človeka na ravni občine, da bi znal pisati in prebirati Braillovo pisavo in bi tako lahko bil pri tem slepim in slabovidnim ljudem v veliko pomoč.
2. Ureditev reliefnih talnih označb ter zvočnih signalov na semaforjih, ki bi bili v pomoč slepim in slabovidnim ljudem. V letu 2011 želimo tako skupaj s slepimi in slabovidnimi izdelati konkreten akcijski načrt za prednostno odpravo teh ovir, na osnovi katerega bi lahko pričeli tudi z postopno odpravo le-teh.
3. Ureditev dostopov za invalide na javnih cestah in ulicah v mestu, skladno z Načrtom za odpravo arhitekturnih ovir v Mestni občini Slovenj Gradec, ki se ga bo polovico realiziralo v letu 2011.

To so naloge, ki jih v letu 2011 moramo odpraviti, danes pa bomo govorili tudi o novih nalogah za naslednje štiriletno obdobje. Realizacijo vseh nalog iz preteklih štirih let smo vam sicer pripravili do začetka te okrogle mize, zato si jih vsi udeleženci lahko podrobneje tudi ogledate.

Mateja Tajnšek jo je dopolnila, da gre tukaj za vse naloge iz Akcijskega načrta za neodvisno življenje invalidov za obdobje 2007 – 2010, ki so bile bolj ali manj uspešno realizirane.

Stanislava Tamše je poudarila, da predvsem osveščanje in ozaveščanje naj bi se v prvih vrstah pričelo v šolah, pri mladih. Pozvala je predstavnico Druge osnovne šole v Slovenj Gradcu, gospo Ivano Šošter, da prične z razpravo.

Ivana Šošter je povedala, da tokrat nastopa kot predstavnica Druge osnovne šole v Slovenj Gradcu, je pa sicer tudi predsednica društva Sožitje iz Slovenj Gradca, ki združuje ljudi z motnjami v duševnem razvoju. Torej, njihova osnovna šola že vrsto let vključuje v svoj program tako invalidne otroke kakor tudi invalidne starše. Pri tem zelo dobro sodelujejo z gospodom Stojanom Rozmanom, preko katerega uspejo dobiti na šolo zelo dobro ekipo invalidnih ljudi (od invalidov na vozičku do slepih ljudi), ki so kljub svoji invalidnosti tako rekoč enakovredni učencem na šoli. Učence od prvega do devetega razreda osnovne šole tako vseskozi ozaveščajo o temu, da invalidnost je med nami, da invalidnost ne ostaja nekje za zidovi različnih zavodov, kjer se je ne da opaziti. V zadnjem času je zelo pogosto uporabljena beseda 'inkluzija', vendar sama meni, da marsikdo te besede ne zna pravilno uporabljati oziroma ne razume njenega pravega pomena. Beseda inkluzija namreč ne pomeni, da se mora invalidna oseba prilagoditi okolju, temveč, da se mora okolje prilagoditi invalidni osebi. Na njihovi osnovni šoli med največji problem še vedno spada to, da so učilnice nedostopne invalidnim osebam, tudi staršem, pri čemer imajo samo provizorično urejeno eno klančino, ki jo po potrebi postavljajo tja, kjer jo v nekem trenutku tudi potrebujejo. Na šoli imajo tudi dva huda bolnika na višji stopnji, pri čemer pouka zaradi specializiranih predmetov ni mogoče opravljati le v eni učilnici. Za oba ta učenca premikanje iz kleti v prvo nadstropje predstavlja zelo velik fizični napor in prav zaradi tega bi na šoli nujno potrebovali tudi dvigalo. Poudarila je še, da je njihova šola zelo odprta za invalide, da imajo zelo radi, da jih kdaj obišejo na šoli, podajo učencem svojo osebno izkušnjo in navežejo stik z njimi.

Stanislava Tamše se je tukaj navezala na dopis, ki so ga iz Druge osnovne šole Slovenj Gradec že predhodno posredovali na svet za invalide. Povedala je, da se svet za invalide že dalj časa prizadeva, da bi se na osnovnih in srednjih šolah v občini namenili vsaj dve šolski uri za to, da bi se učencem na različne načine predstavilo življenje invalidov, težave, s katerimi se soočajo ipd. Predstavila je tudi projekt Pedagoške akcije v občini, pri čemer pa je poudarila, da je v zadnjih letih odziv s strani šol čedalje slabši. Na to temo je bil v mesecu juniju sklican tudi skupni sestanek med svetom za invalide in šolami, vendar kljub obljubam končnega odziva ni bilo. Svet za invalide je s to pobudo pozval tudi Ministrstvo za šolstvo in šport, da pedagoško akcijo vpelje v program slovenskih šol, vendar odgovora do danes na to tematiko s strani ministrstva še vedno ni prejel.

Stojan Rozman je razpravo gospe Šošter polemiziral tako, da se morajo starši invalidnih otrok skoraj vedno znajti po načelu 'pomagaj si sam'. Predvsem v primeru

spremljevalcev za invalidne otroke bi se po njegovem mnenju morali bolj posluževati programa javnih del, obstaja pa tudi program osebne asistence preko društva YHD. V zvezi s procesom inkluzije pa je sam mnenja, da ne gre samo za to, kako invalidne otroke vključiti v življenja normalnih otrok; pomembno je tudi to, kako pa se naj normalni otroci vključijo v svet invalidnih otrok. Povedal je, da je svet za invalide podal šolam predlog, da v okviru mednarodnega dne invalidov v šolski program vključijo tudi to tematiko, vendar je bil odziv s strani šol zelo slab oziroma ga sploh ni bilo.

Stanislava Tamše je nato predala besedo **Ivici Vaukan**, predstavnici Vrtca iz Slovenj Gradca. Ta je povedala, da konkretnih predlogov za današnjo okroglo mizo nima, niti o njih na ravni vrtca niso razpravljali. Povedala je, da se v vrtcu z invalidnimi otroci nenehno srečujejo. Mogoče to niso otroci na vozičku, vendar pa zaradi svoje drugačnosti potrebujejo nenehne prilagoditve. Njihovi prostori so v glavnem pritlični, tako, da je dostopnost urejena, glede na to, da pa so to le manjši otroci, jih je tudi lažje prenašati kot odrasle osebe. Kar pa se tiče programa, pa se njihovi otroci nenehno spoznavajo z drugačnostjo oziroma invalidnostjo, tako da jim tudi ta tematika ni tuja. Na temo invalidnosti obstaja tudi veliko pravljič in ostalih didaktičnih iger ter aktivnosti.

Zofija Tisnikar iz Društva diabetikov Slovenj Gradec je povedala, da je tudi sama mati invalidne hčerke. V samem društvu se sicer ne srečujejo z kakšnimi posebnimi težavami, se je pa navezala na gospo Šošterjevo, ki je povedala, da imajo na njihovi šoli hudo sladkorno bolnico. Če je le-ta v njihovem društvu, ji lahko ogromno pomagajo z koristnimi informacijami, napotki, nasveti ipd. Kar pa se tiče obveščanja in osveščanja, bodo morala društva na tem področju še veliko postoriti sama. Sama meni, da je v njihovem društvu zelo uspešno tekmovanje oziroma kviz otrok o temu, kaj je sladkorna bolezen. Če bi se tak program na področju širše invalidnosti naredil na ravni občine oziroma celotne država, sama meni, da bi se lahko na tem področju naredilo ogromno. Nagrade, priznanja ipd. bi lahko udeležencem tega kviza predstavljale veliko motivacijo, da bi se o invalidnosti še bolj podučili in se izobrazili tudi v tej smeri. V tem programu sodelujejo mladi in potrebno jih je spodbuditi, da sodelujejo v njem.

Stanislava Tamše je pozdravila to idejo za zelo dobrodošlo in povedala, da bo vsekakor vključena v naš akcijski načrt.

Janez Merzdovnik iz Društva invalidov Slovenj Gradec se je navezal še na sodelovanje s šolami. V preteklosti je bilo Društvo invalidov Slovenj Gradec glavna gonilna sila za to, da se je pedagoška akcija sploh začela izvajati in se po 21 letih še vedno izvaja. Sam meni, da je tako slab odziv v zadnjih letih zaradi tega, ker ravnatelji ne jemljejo akcije resno, ali pa so mentorji tisti, ki zavirajo vse skupaj. V akcijski načrt je treba vnesti namreč to, da bosta v pedagoško akcijo vključeni vsaj dve invalidski zvezi na ravni Slovenije, regije ali občine. Tudi prostovoljstvo na ravni občini bi moralo biti bolj prisotno.

Glede arhitekturnih ovir pa je še dodal, da so arhitekti tisti, ki so poklicani za to, da svoje delo opravijo korektno in v skladu s predpisi.

Ivana Šošter je poudarila, da je vsako leto na šole poplava različnih pobud in akcij, ki naj bi se tisto leto dogajale v njih. Dejstvo je, da vseh ne morejo realizirati. Dober izhod za vse skupaj pa bi bil, da svet za invalide poda pobudo za to, da se na šoli ustanovi krožek, v katerem bi lahko učenci razpravljali o invalidnosti, se pogovarjali o njej, risali, pisali na to tematiko ipd. Med pedagoškimi se tako določi mentorja, naredi se akcijski načrt za delo glede tega, kaj se bo v krožku izvajalo. Preko krožka se bo tako najprej ozaveščalo podmladek, preko podmladka pa nato vse ostale na šoli in v širši okolici.

Stanislava Tamše je k besedi povabila predstavnika policijske uprave. **Robert Kovačič** je povedal, da zvonca na stavbi policijske postaje še vedno ni montiranega, čeprav je bila pobuda posredovana tudi vodstvu. **Milenko Grudnik** pa je nadaljeval, da sam prihaja iz cestnega oddelka, kolega pa iz policijske postaje. Na področju cestnega prometa je prioriteta na področju invalidskega varstva prav pri parkirnih prostorih in njihovem označevanju. Veliko akcij je bilo izvedenih tudi v okolici trgovskih centrov, ugotovljeno pa je bilo, da lastniki nimajo ustrezno urejene cestne signalizacije na tem področju. Urejene so talne, ne pa tudi vertikalne označbe (dodatni prometni znak). Ko je na cestah sneg, smo v primeru talnih označb nemočni in kršiteljem praktično ne moremo nič. Svet za invalide je pozval, da lastnikom poda pisni poziv, s katerimi bi uredili tudi vertikalne označbe. Poudaril je tudi, da imajo pooblastila tudi občinski redarji, ki opravljajo večino svojega dela v statičnem prometu. Opozoril je tudi vse lastnike veljavne parkirne karte, da ustrezno označijo svoje vozilo in se s tem izognejo nepotrebnim nevšečnostim. Poudaril pa je tudi, da je zloraba parkirnih kart kazniva. **Robert Kovačič** je prav tako izpostavil dejstvo, da policijska postaja redno sodeluje s svetom za invalide. Izvedenih je bilo kar nekaj predavanj v zvezi s spremenjeno prometno zakonodajo.

Stanislava Tamše je ugotovila, da je predvsem na področju redarske službe, ki pokriva celo Koroško regijo in ima zaposlene samo tri redarje, narejenega bistveno premalo in bi bilo potrebno zaposliti še kakšnega dodatnega redarja. Besedo je podala **Stojanu Rozmanu**, predstavniku Društva paraplegikov Koroške. Ta je povedal, da se njihova zveza vseskozi aktivno vključuje v različne vzgojno izobraževalne procese, zelo pomembna pa je tudi akcija 'Še vedno vozim, čeprav ne hodim', ki je letos potekala v okviru Festivala Drugačnosti. To je vseslovenska akcija na področju izobraževanja v cestnem prometu. Glede na to, da imamo med sabo nekaj novih svetnikov, jim je predlagal, da se dobro seznanijo z dosedanjo realizacijo na tem področju, da gredo kdaj tudi med invalide same in se seznanijo z njihovimi problemi in težavami. Pri dosedanji realizaciji akcijskega načrta je poudaril črno luknjo, ki se nanaša na delovanje Upravne enote. Ta je bila namreč večkrat pozvana, da izdaja le taka dovoljenja za novogradnje, ki niso pomanjkljiva. Na to temo je svet za invalide želel odgovor, vendar odgovora ni bilo. Sam je mnenja, da bo potrebno na tem področju nastopiti malo bolj ostro in odločno, da se bodo stvari izvajale tako, kot je napisano v zakonu. Glede popisa arhitektonskih ovir je podaril, da pri njem redno sodelujeta Društvo invalidov Slovenj Gradec ter Društvo paraplegikov Koroške, obstaja pa še veliko društev v občini, ki bi po njegovem morala sodelovati, pa z njimi ni mogoče navezati stika.

Pri sami izvedbi gradenj pa je poudaril, da so arhitekti velikokrat napačno obveščeni glede tega, kako naj bi bili posamezni projekti narejeni in izvedeni. Ravno zaradi tega imajo na Zvezi paraplegikov arhitekta, ki projekte brezplačno pregleda in svetuje, kaj bi bilo potrebno še narediti, da bi bili invalidom bolj prijazni. Ne gre samo za populacijo invalidov, temveč je treba stvari gledati širše.

Tudi **Niko R. Kolar**, svetnik občinskega sveta, je vse prav lepo pozdravil. Pohvalil je eksaktnost gradiva ter poročilo za preteklo obdobje. Glede na to, da smo dali velik poudarek na osveščanje mladine, pa je po njegovem pomembno, da se osredotočimo tudi na odraslo populacijo. Glede na to, da govorimo danes o razvojnem obdobju 2012 – 2016, ga je zanimalo, kaj se dogaja z letom 2011. 17 aktivnih subjektov je danes tukaj na tej okrogli mizi in ugotavlja, da se je ozaveščenost na področju invalidov bistveno izboljšala. Pozdravlja entuziaste na tem področju in si želi, da bi se tukaj še več naredilo. Poudaril je, da se v Slovenj Gradcu dogajajo manifestacije, ki jih ni nikjer drugje v Sloveniji (Planinski dan invalidov, Razstava ročnih del, Festival Drugačnosti ipd.). To je unikum za Koroško in celotno Slovenijo.

Stanislava Tamše je odgovorila, da bomo v letu 2011 do konca realizirali v glavnem tiste stvari, ki nam jih v tem obdobju ni uspelo (gradiva za slepe in slabovidne, arhitektonske ovire, talne označbe). Je pa leto 2011 tudi tisto, v katerem že moramo začeti razmišljati in sestaviti novi akcijski načrt, ki naj bi ga širši javnosti predstavili nekje do septembra prihodnjega leta.

Mateja Tajnšek je Stanislavo Tamše dopolnila, da je svet za invalide o teh črnih luknjah iz obdobja 2007 – 2010 že razpravljal ter da bo na občinski svet v kratkem podal prošnjo za to, da se te pomanjkljivosti v letu 2011 tudi odpravijo. Na podlagi načrta za odpravo arhitekturnih ovir v Mestni občini Slovenj Gradec je v letu 2011 potrebno odpraviti še kar nekaj grajenih ovir, prav tako je potrebno v tem času narediti seznam ovir v mestu, ki tarejo slepe in slabovidne ljudi. Je pa leto 2011 tudi idealna priložnost za razpravo o temu, kaj vse bo vseboval novi akcijski načrt za obdobje 2012 – 2016 in ta okrogla miza je tudi začetek te razprave. Vse navzoče je še enkrat pozvala, da v prihodnjih mesecih še enkrat razmislijo o temu, kaj vse naj bi vseboval novi akcijski načrt za neodvisno življenje invalidov v občini in da svoje pisne predloge posredujejo na svet za invalide, ki jih bo v akcijski načrt z veseljem tudi vnesel.

poudaril, da je pravzaprav prvič na takšni okrogli mizi. Glede na število pripravljenih stolov je bil mnenja, da je bilo verjetno na okroglo mizo povabljenih več udeležencev. Slabo vreme po njegovem ne sme biti razlog za njihovo neudeležbo, vendar med njimi očitno ni pravega interesa za to. Problem invalidov je po njegovem problem, ki lahko v vsakem trenutku doleti tudi vsakogar izmed nas. Že na turističnem društvu so večkrat opozarjali na mesto, prijazno turistu, prijazno občanu, prijazno invalidu. Iz dosedanje realizacije je mogoče razbrati, da se Slovenj Gradec zares lahko pohvali z nazivom 'Mesto, prijazno invalidom'. Je pa po drugi strani res, da odprava ovir velikokrat pride prav prav neinvalidnim osebam. To se kaže predvsem pri parkiranju na pločnikih, tam, ko so narejeni sestopi za invalide. Tu bi sam apeliral na to, da se vsa zadeva uredi na

nivoju redarske službe Mestne občine Slovenj Gradec. Redarji naj ukrepajo ob različnih urah dneva, ne samo v roku službe od 7.00 do 15.00, da ne bi prihajalo do podobnih zlorab v zvezi s parkiranjem na pločnikih. Kot konkretni primer je navedel pločnik na Celjski cesti ob trgovini TUŠ. Tam so na pločnikih parkirani osebni avtomobili, komunalni avtomobili ipd. Tudi na Ronkovi ulici so občasno še vedno na pločnikih parkirani avtomobili.

Opozoril je tudi na pot od Homšnice (Toplane) proti Ronkovi ulici. Tam je mogoče videti ogromno ljudi na vozičkih, mamic z vozički, starejših ljudi ipd. in tam je po njegovem nujno urediti pločnik za te ljudi.

Stojan Rozman mu je odgovoril, da predlog za ureditev poti od Homšnice proti Ronkovi ulici že obstaja v Načrtu za odpravo arhitekturnih ovir in da upa, da bo le-ta v prihodnjem obdobju tudi realiziran.

Predstavnika policijske postaje sta opozorila tudi na dejstvo, da v kolikor bodo občani v prometu opazili kakršnekoli nepravilnosti, naj jih nemudoma obvestijo o temu in zadevo bodo poskušali ustrezno tudi rešiti oziroma sankcionirati.

Peter Cesar je opozoril tudi na nepregledna križišča, ki jih je v Slovenj Gradcu kar precej. Sam je mnenja, da je potrebno nekaj narediti tudi za to, da bodo ta postala preglednejša, saj ogledala na drugi strani ceste po njegovem mnenju niso prava rešitev. Tukaj je v reševanje potrebno vključiti tudi Svet za preventivo v cestnem prometu, ki deluje pri Mestni občini Slovenj Gradec.

Ivana Šošter se je tokrat prijavila k besedi še kot predstavnica društva Sožitje iz Slovenj Gradca. Izrazila je željo, da bi bilo zelo lepo, če bi se njihovih prireditev udeležil kdaj tudi kdo iz občinske uprave. Izpostavila je tudi dejstvo, da Sožitje v Slovenj Gradcu nujno potrebuje tudi bivalno skupnost. Za ljudi z motnjo v duševnem zdravju starši večno ne morejo skrbeti, v dom upokojencev ti ljudje ne morejo. Ti ljudje bi radi ostali v domačem okolju, zato bi Slovenj Gradec moral nujno začeti razmišljati o temu, da v prihodnje ustanovi takšno bivalno skupnost. VDC sicer imamo, vendar je normativ trenutno tak, da sprejme samo tiste ljudi, ki se trenutno že nahajajo v njem. Na Tretji osnovni šoli imamo ogromno otrok, ki iz šole odhajajo in bodo morali ostati v varstvu doma, saj prostora v VDC ni.

Naslednja stvar pa se nanaša na občino, ki pripravlja raznorazne aktivnosti za našo mladino v počitniškem času. Naši otroci – konkretno sem mama takemu otroku – se v počitniškem času nimajo kam dati. Ni mentorjev za otroke oziroma za ljudi s posebnimi potrebami. Ogromno denarja se namreč nameni za šport, ogromno denarja za različne preventivne dejavnosti, ni pa denarja, da bi se poskrbelo za otroke s posebnimi potrebami, da bi lahko svoj prosti čas preživljali enakovredno z drugimi. Duševna bolezen namreč ni bolezen, temveč stanje, ki ga je ta oseba prinesla s sabo na svet. Mentorji bi morali biti namreč pripravljeni tudi na to, da so v skupino vključeni tudi otroci s posebnimi potrebami. Sama želim, da je otrok vključen v delavnice z 'normalnimi' otroki, ne samo ločeno z otroki s posebnimi potrebami.

Stanislava Tamše se je navezala na naslednjo točko dnevnega reda Možnost invalidskega turizma v Mestni občini Slovenj Gradec in predala besedo Stojanu Rozmanu.

Stojan Rozman je pričel z dogovorom iz včerajšnjega srečanja z direktorjem Javnega zavoda za turizem in šport Spotur Slovenj Gradec, gospodom Tilnom Kluglerjem. Ta je podal veliko podporo predlogu turistične karte za invalide, podpora pa je bila tudi k ideji, kako invalidnim osebam predstaviti različne kulturne projekte, ki so zanje nedosegljivi. Kot primer je navedel Sokličev muzej, v katerega invalidi trenutno še ne morejo dostopati. V bližini turistične pisarne je prostor, kjer bi se lahko namestil ekran, preko katerega bi se lahko invalidom na posnetkih predvajalo vse tisto, česar si sicer zaradi nedostopnosti ne bi mogli ogledati v muzeju samem.

Kot tretje pa Društvo paraplegikov Koroške pripravlja čezmejni projekt z naslovom 'Anderes ist Normal'. Za nalogo si je zadalo ustvariti turistično ponudbo za invalide na Koroški (na avstrijski strani dolina Lavand, pri nas Mislinjska in Dravska dolina). Ko smo se vprašali, kakšne prenočitvene zmogljivosti imamo na tej strani, smo hitro prišli do spoznanja, da imamo uradno potrjeno samo eno sobo v celi Koroški. V projektu so si tako zadali ustvariti minimalne nočitvene zmogljivosti, iz tega ven pa bi radi naredili paket ponudbe, v katerem bi se ponudniki začeli povezovati. Poleg tega pa bomo poskušali stroške znižati tako, da bomo avstrijsko dobro prakso na tem področju prenesli v Slovenijo in obratno. Sodelovali bomo tudi pri izobraževanju na obeh straneh meje, med seboj bodo sodelovala društva, naredili pa bomo tudi popis stanja na tem področju. Zelo radi bi v ponudbo vključili tudi invalide turistične vodiče. Še enkrat, v Sloveniji nimamo nobene izdelane ponudbe za invalide na tem področju, da interes obstaja, pa se kaže v velikem zanimanju tako ned invalidi kakor tudi med ostalimi.

Nadaljevala je **Anja Dražič**, predstavnica Spoturja Slovenj Gradec. Povedala je, da bo Spotur še v naprej z veseljem sodeloval z invalidskimi društvi. Kar se tiče turistične karte bi v prvi fazi potrebovali vse naslove in destinacije, ki bi jih bilo potrebno na turistični karti označiti, v začetku koledarskega leta pa bo izdana tudi zloženska Programi izletov. Letos bo po novem vanjo tudi uvrščen izlet, ki bo prilagojen invalidom, tako, da zbirajo predloge tudi v tej smeri. Zloženska bo izšla konec meseca januarja, vanjo bodo pa vključene tudi vse tradicionalne prireditve za celo leto. V začetku prihodnjega leta bo izšel tudi nov prospekt mesta Slovenj Gradec, kamor bi lahko vključili tudi neko celostno podobo invalidskih društev in jo promovirali na vseh prireditvah. Podala je tudi predlog za predstavitev Društva invalidov Slovenj Gradec v časopisu Šport in turizem. V njem se je že predstavljalo športno društvo Invalid, želijo pa, da bi se predstavilo še društvo invalidov in morda še kdo drug.

Ker ni bilo več razprave, se je razprava zaključila ob 17.10 uri.

Pripravila:

Mag. Mateja Tajnšek

SVET ZA INVALIDE PRI MESTNI OBČINI
SLOVENJ GRADEC:
Stanislava Tamše, l.r.

Priloga 1: Seznam vabljenih na okrogli mizi z dne 02.12.2010

N	NAZIV ORGANIZACIJE
1.	Društvo invalidov Slovenj Gradec
2.	Društvo vojnih invalidov za Koroško Slovenj Gradec
3.	Koroško društvo za cerebralno paralizo Slovenj Gradec
4.	Sožitje – društvo za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju Slovenj Gradec
5.	Društvo paraplegikov Koroške
6.	Invalidsko društvo stomistov ILCO za Koroško regijo
7.	Društvo diabetikov Slovenj Gradec
8.	Društvo ledvičnih bolnikov Slovenj Gradec
9.	Slovensko društvo za celiakijo, Podružnica Slovenj Gradec
10.	Ozara Slovenija
11.	Koroško društvo za osteoporozo
12.	Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih
13.	Društvo psoriatikov Slovenije, Podružnica Koroška
14.	Koroško društvo za boj proti raku
15.	Slovensko društvo Transplant
16.	Združenje multiple skleroze Slovenije
17.	Ustanova Mali vitez, Fundacija za pomoč mladim, ozdravljenim od raka
18.	Društvo gluhih in naglušnih Koroške
19.	Društvo distrofikov
20.	Center za socialno delo Slovenj Gradec
21.	Javni zavod Vetmica Slovenj Gradec
22.	Območno združenje Rdečega križa Slovenj Gradec
23.	Karitas
24.	Prva osnovna šola
25.	Druga osnovna šola
26.	Tretja osnovna šola
27.	Šolski center Slovenj Gradec
28.	Koroško višje in visokošolsko središče
29.	Glasbena šola Slovenj Gradec
30.	Vrtec Slovenj Gradec
31.	Kulturni dom Slovenj Gradec
32.	Galerija likovnih umetnosti
33.	Koroški pokrajinski muzej
34.	Športna zveza Slovenj Gradec
35.	Zdravstveni dom Slovenj Gradec
36.	Splošna bolnišnica Slovenj Gradec
37.	Zavod RS za zaposlovanje

38.	GG-INPO d.d., Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov
39.	Podjetniški center Slovenj Gradec d.o.o.
40.	Prevent d.d.
41.	Johnson Controls – NTU d.o.o.
42.	Upravna enota Slovenj Gradec
43.	Sodišče v Slovenj Gradcu
44.	Župnijski urad Slovenj Gradec
45.	Župnijski urad Šmartno
46.	Župnijski urad Pameče
47.	Župnijski urad Podgorje
48.	Župnijski urad Stari trg
49.	Policijska uprava Slovenj Gradec
50.	Svet za preventivo in varstvo v cestnem prometu pri Občinskem svetu Mestne občine Slovenj Gradec
51.	NLB Koroška banka d.d.
52.	Pošta Slovenj Gradec
53.	Javno komunalno podjetje Slovenj Gradec
54.	Mercator d.d.
55.	Spar Hipermarket Slovenj Gradec
56.	TUS Slovenj Gradec
57.	Hotel Slovenj Gradec
58.	Društvo upokojencev Slovenj Gradec
59.	Društvo upokojencev Šmartno
60.	Društvo upokojencev Stari trg
61.	Društvo za KVČB, Ljubljanska ulica 5, p.p. 640, 2103 Maribor
62.	Društvo CANIS, Cesta k Tamu 9, 2000 Maribor
63.	Svet za invalide pri Mestni občini Slovenj Gradec – vsi člani poimensko
64.	Svetniki Občinskega sveta Mestne občine Slovenj Gradec – vsi člani poimensko

Priloga 2: Seznam udeleženi na okrogli nizi z dne 02.12.2010

N	Organizacija	Ime in priimek
1.	Društvo invalidov Slovenj Gradec, Svet za invalide pri Mestni občini Slovenj Gradec	Stanislava Tamše
2.	Društvo paraplegikov Koroške, Svet za invalide pri Mestni občini Slovenj Gradec	Stojan Rozman
3.	Mestna občina Slovenj Gradec, Svet za invalide pri Mestni občini Slovenj Gradec, javni zavod Vetrnica Slovenj Gradec	Mag. Mateja Tajnšek
4.	Spotur Slovenj Gradec	Anja Dražič
5.	Policijska uprava Slovenj Gradec	Milenko Grudnik
6.	Policijska postaja Slovenj Gradec	Robert Kovačič
7.	Občinski svet, Turistično društvo Slovenj Gradec	Peter Cesar
8.	Občinski svet	Janez Smrekar
9.	Občinski svet	Goran Razgoršek
10.	Občinski svet	Niko R. Kolar
11.	Društvo diabetikov Slovenj Gradec	Zofija Tisnikar
12.	Druga osnovna šola Slovenj Gradec, Sožitje Slovenj Gradec	Ivana Šošter
13.	Vrtec Slovenj Gradec	Ivica Vaukan
14.	Društvo invalidov Slovenj Gradec	Janez Merzdovnik
15.	Društvo invalidov Slovenj Gradec	Marija Pečoler